

Mistificare

Olimpiu Bobes din Sibiu a avut poftă să bea visinată. Rețeta este simplă. Necazul, însă, a venit din altă parte. După ce visinată, mai rămănea să-și facă apariția spiritul. Și a venit. Adică a fost adus de la I.L.S. Alimentară, unitatea nr. 98. Două litri, pentru două damigene.

Mai știți? — Așteptați vreo săptămână, să vedem ce răspund! — Și așa l-a tot dus pe Bobes cu vorba. El însă s-a dus la Vin-alcool.

Pentru unii muma... — Incontestabil că arbitrajul mai joacă, din păcate, un rol în activitatea noastră. Și când îi prinzi cu o cauză mică ei fac pe muca-litii, spunând că „așa este pitea”.

NOTE — Informații, însă, că altor solicitanți li se aprobă executarea lucrării cu materiale de la I.L.L. Am pus deci întrebarea ca atare.

Nepoata lui Hermes — Primisem mai multe sesizări referitoare la cofetăria „Garofita” din Cisnădie. Așa că am intrat ca orice consumator în localul cu pricina.

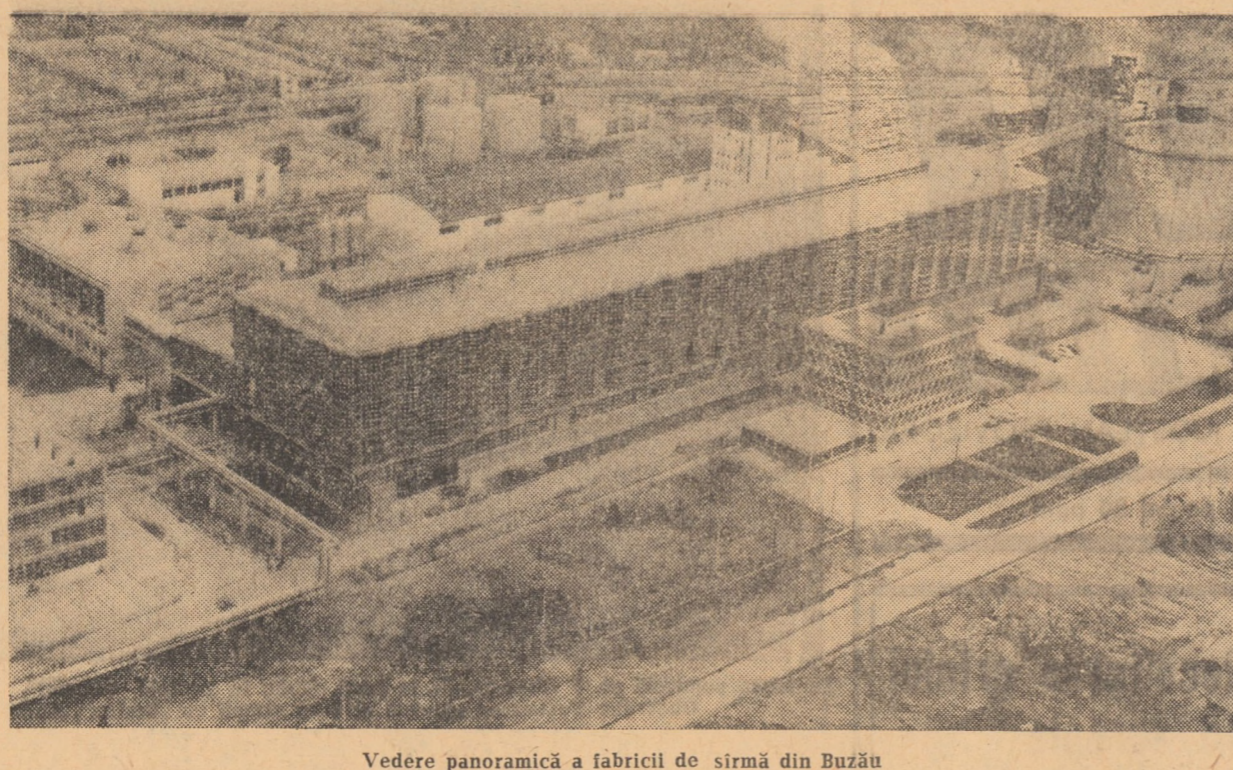
azi... azi... azi... — Soarele răsare la 5 h și 12 m și apune la 19 h și 29 m. Vreme ușor instabilă cu cerul schimbător.

CINEMA — SIBIU: PACEA: Aventurieri (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); VICTORIA: Prin Kurdistanul sălbatic (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); TINERETULUI: Doctorul Aumadoare (orele 10,00; 12,00; 14,30).

TELEVIZIUNE — 17,30 Pentru cei mici. Lanterna magică. 18,00 Stadion — emisiune de actualitate sportivă.

CONCERTE — La Casa de cultură a municipiului Sibiu, ora 20,00, va avea loc un concert-spectacol de muzică ușoară.

EXPOZIȚII — La galeriile fondului plastic din Sibiu (str. Nicolae Bălcescu nr. 16) se află deschisă expoziția de sculptură și ceramică a artistului sibișorean Wilhelm Fabini.

vedere panoramică a fabricii de sirmă din Buzău

Doi paznici și niște... știmate

Cieta mai anii trecuți Orientul a fost vântul de boala somnului. Adormea elefanții și... mureau de inaniție. O adevărată calamitate, domnule! Să adormi și să te scoți tazan pe cealaltă lume! Dar nu se poate spune că treaba asta nu-și are farmecul ei. Te plimbi, colea, printre palmele, surzi unei plăceri trecute sau viitoare, mediezi la nemurirea sufletelor și... gata. Moș Ene îți propște bărbia în podul palmelor, îți caută-n cap, iar tu străbuzi tanzul vinului pînă treci de apa Sicilului. Vorba aia: „Trai, neneacă, pe banii babachii!”

TRAIAN SUCIU

SPORT

Programul turului campionatului diviziei B, seria a II-a, ediția din 1968-1969

- Etapa I, 11 August: Medicina Cluj - Industria sirmei C. Turzii; Politehnica Timișoara - Gaz metan Medias; Metalul Tr. Severin - Olimpia Oradea; Minerul B. Mare - Metalul Hunedoara; A.S. Cugir - C.S.M. Sibiu; Electroputere Craiova - C.S.M. Reșița; C.F.R. Arad - C.F.R. Timișoara; Chimia Rm. Vilcea - C.F.R. Cluj; Industria sirmei C. Turzii - C.S.M. Reșița.

De la Ministerul învățămîntului

După cum se știe, în anul școlar 1968-1969 vor intra în clasa I și copiii de șase ani. Avind în vedere acest fapt, Ministerul învățămîntului organizează în București și în alte orașe instructaje cu învățătorii care vor preda în fața celor mai mici școlari.

Mai multă răspundere în realizarea contractelor

Urmare din pag. I — cheltuieli neeconomice de 449 000 lei, acestea influențând nefavorabil indicatorul de cheltuieli la 1 000 lei producție marfă, care pe cele 6 luni nu a fost realizat.

VOLEI

Campionatul național de juniori

De citeva zile, Sibiu găzduiește întrecerile celor mai bune 6 echipe de juniori, care-și dispută titlul pentru titlul de campion național.

azi... azi... azi...

TIMPUL — Soarele răsare la 5 h și 12 m și apune la 19 h și 29 m. Vreme ușor instabilă cu cerul schimbător.

CINEMA — SIBIU: PACEA: Aventurieri (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); VICTORIA: Prin Kurdistanul sălbatic (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); TINERETULUI: Doctorul Aumadoare (orele 10,00; 12,00; 14,30).

TELEVIZIUNE — 17,30 Pentru cei mici. Lanterna magică. 18,00 Stadion — emisiune de actualitate sportivă.

CONCERTE — La Casa de cultură a municipiului Sibiu, ora 20,00, va avea loc un concert-spectacol de muzică ușoară.

EXPOZIȚII — La galeriile fondului plastic din Sibiu (str. Nicolae Bălcescu nr. 16) se află deschisă expoziția de sculptură și ceramică a artistului sibișorean Wilhelm Fabini.

azi... azi... azi... — Soarele răsare la 5 h și 12 m și apune la 19 h și 29 m. Vreme ușor instabilă cu cerul schimbător.

CINEMA — SIBIU: PACEA: Aventurieri (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); VICTORIA: Prin Kurdistanul sălbatic (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); TINERETULUI: Doctorul Aumadoare (orele 10,00; 12,00; 14,30).

TELEVIZIUNE — 17,30 Pentru cei mici. Lanterna magică. 18,00 Stadion — emisiune de actualitate sportivă.

CONCERTE — La Casa de cultură a municipiului Sibiu, ora 20,00, va avea loc un concert-spectacol de muzică ușoară.

EXPOZIȚII — La galeriile fondului plastic din Sibiu (str. Nicolae Bălcescu nr. 16) se află deschisă expoziția de sculptură și ceramică a artistului sibișorean Wilhelm Fabini.

azi... azi... azi... — Soarele răsare la 5 h și 12 m și apune la 19 h și 29 m. Vreme ușor instabilă cu cerul schimbător.

CINEMA — SIBIU: PACEA: Aventurieri (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); VICTORIA: Prin Kurdistanul sălbatic (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); TINERETULUI: Doctorul Aumadoare (orele 10,00; 12,00; 14,30).

TELEVIZIUNE — 17,30 Pentru cei mici. Lanterna magică. 18,00 Stadion — emisiune de actualitate sportivă.

Din viața organizațiilor U.T.C.

întîlniri fructuoase

În cursul acestei săptămîni în Sibiu și Medias vor fi organizate citeva întîlniri ale tinerilor cu tovarășul Florea Zănel de la Agerpres.

La capitolul educație patriotică

În cinstea zilei de 23 August, Comitetul municipal Sibiu al U.T.C. va organiza convorbiri ale tinerilor de la o seamă de întreprinderi sibiene cu ofițeri superiori din forțele noastre armate.

Succes întrecerilor sportive din cadrul „CUPEI TINERETULUI LA SATE” I

În șase centre din județ se vor desfășura duminică, 11 august, întrecerile fazei de zonă a „Cupei tineretului la sate”.

Uzina mecanică Sibiu

str. Lector nr. 3 angajează de urgență: — ingineri, tehnicieni, proiectanți și desenatori în specialitatea construcții de mașini; — strungari, frezori și rectificatori; — muncitori necalificați, absolvenți ai școlii elementare și cu stagiul militar satisfăcut, pentru școala de calificare.

Cantina profil „Republica” Sibiu

str. Rîului nr. 23, servește două feluri de meniuri, la prețuri convenabile: — comun lei 3,50 — dietă lei 4,50 Pot servi masa la această cantină salariații întreprinderilor, între orele 13-16,30. Înscriserile se fac la casieria cantinei.

TRIBUNA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

INEDITE: T. Cipariu și V. Roman PREOCUPĂRI ȘCOLARE

In viața școlii românești din Transilvania, după revoluția din 1848, nevoia de organizare temeinică, de înzestrare a liceurilor de învățatură cu cărți școlare și învățători bine pregătiți, se manifesta pregnant în preocupările cărturarilor români interesați în acea vreme de dezvoltarea școlilor populare.

Printre cărturarii care și-au consacrat mulți ani ridicării învățămîntului românesc, în pofida condițiilor apăsătoare și precare existente în monarhia habsburgică, două documente sibiene amintesc pe eruditul filolog T. Cipariu și pe profesorul Visarion Roman.

La începutul lunii ianuarie 1861, V. Roman, profesor de gimnaziu și redactor la "Telegraful Român" și "Amicul Școlii", iar mai târziu creatorul primului institut de credit românesc "Albina", a propus comitetului asociației "Astra", pentru acoperirea unei "din cele mai semitate trebuințe ale școlilor populare", cartea sa de lectură, cu rugămintea să fie recenzată de "bărbați competenți, de specialitate pedagogică". Comitetul de conducere al "Astre", vădit interesat în suplینirea lipsei de cărți școlare, a încredințat recenzia "cărții de citire" gimnazialului din Blaj care, prin "opiniunea" competentă a lui T. Cipariu o recomandă cu unele rezerve pentru a fi folosită în școlile primare românești.

Iată textele originale ale celor două documente ce schitează un crâmpeu din trecutul învățămîntului nostru.

Onorat Comitet!
In urma deciziei Onoratului Comitet din 14/2 Ian. 1862 (29) împărțite cu data 15 Ian. st. v. prin care "Cartea de lectură" tipărită "pentru școlile romane primare" de D. Visarion Roman se încredințează acestui Gimnaziu spre cenzură: Acum numita carte fiind examinată cu de-amănunțiu și se formulă asupra ei următoarea

Opiniune
Deși "Cartea de lectură" a D. Visarion Roman din punct de vedere metodologic — pedagogic nu se află pe plan perfect, totuși recunoscind cum — că această carte are și ale sale calități bune, suntem de părere că lăudăm amine și la lipsa de cărți pentru școlile primare, se poate introduce în loc de "carte de lectură" în acele școli.

Care Opiniune aducînd-o la cunoștință Onoratului Comitet eu distins onoare se suscrie.

direcțiunea Gimnazialului
Super. gr. cat.
T. CIPARIU

Blasla 5 iunie st. n. 862

Onoratului Comitet al Asociației române din Sibiu.

Documentele reproduse se păstrează la Arhivele statului Sibiu, în fondul "Astra", p. 259.

MIRCEA STOAIA

Onorabil Comitet!

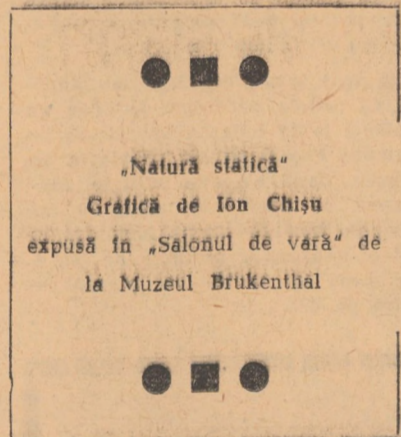
Sabinemnatul subscriseră alăturarea onorabilului Comitet "Cartea de lectură" românească pentru școlile romane primare" întocmită de dînsul cu scopul d'acoperi una din cele mai semitate trebuințe ale școlilor populare și roagă pre onoratul același să binevoiască a dispune, ca amintita carte să se cenzureze prin bărbați competenți, de specialitate pedagogică și aflîndu-se de bună și corespunzătoare să roage pe autoritățile noastre școlare să o introducă în școlile pentru care este făcută.

Fiind cu toată venerațiunea

Al on. Comitet.

plecat

VISARION ROMANU
redactorul "Amicul Școlii"
Sibiu, 14 ianuarie 1861

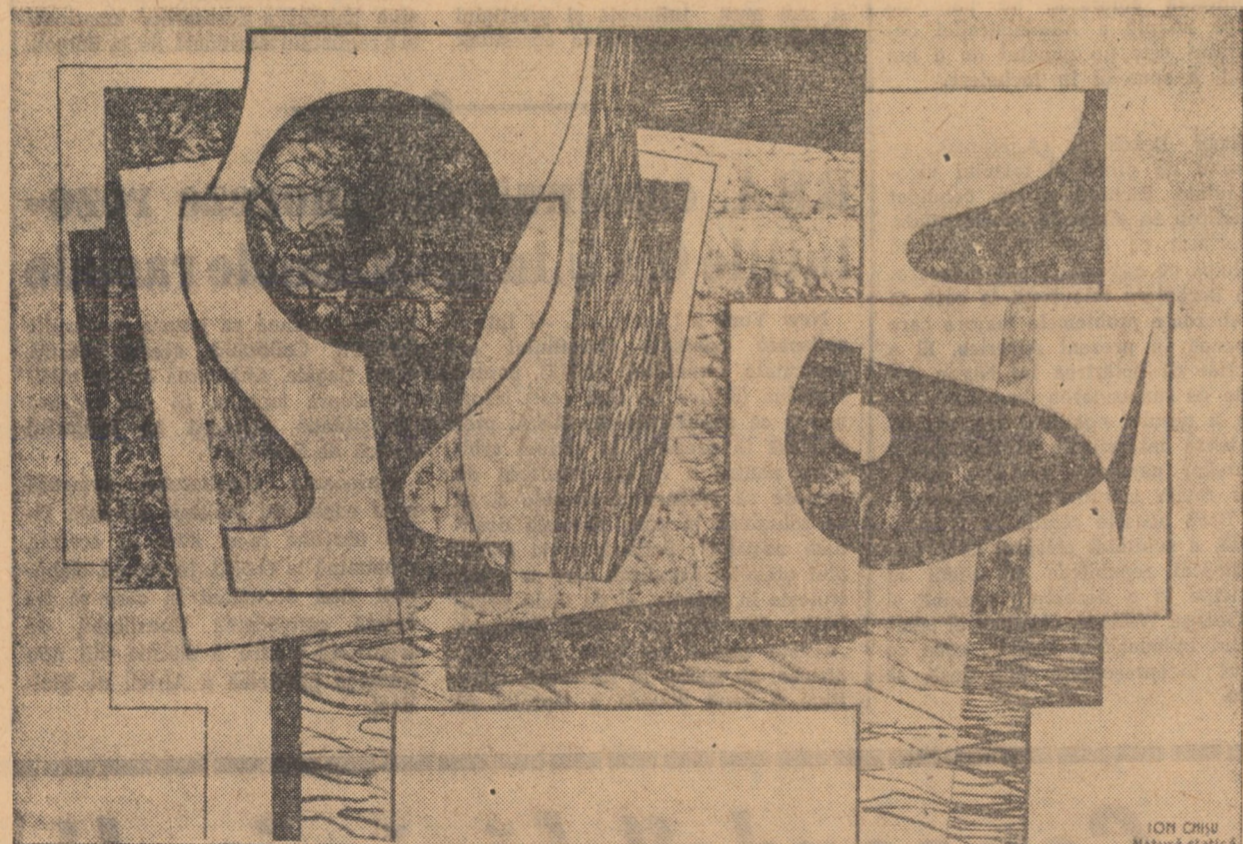
Fragment dintr-un caiet cu amintiri

de PAUL CONSTANT

In vremea despre care povestesc, dintre cei ce au viețuit între zidurile Teatrului național din Craiova și mi-a fost posibil să-i cunosc mai de aproape, trei sînt figurile pe care le păstrez și acum în amintire: Modist, Dimancea, și Feștiță. Nu erau nici actori, nici măcar directori, și s-ar putea ca în istoria Teatrului național din Craiova, printr-o omisiune sau revoaia, să nu fi fost cuprinși. În această eventualitate, cauză să umple golul prin însemnările de față spre stînga celor ce n-au avut posibilitatea să-i cunoască sau, pur și simplu, i-au ignorat. Erău oameni cu care, avînd contact și în afară de spectacole, îmi erau apropiați.

Trei eductivi, care pe locurile lor mărunte, ocupate astăzi în șir, au reprezentat ceva din viața din trecut a Teatrului național din Craiova, ale căror fotografii dacă nu le găsim agățate în vreun panou decorativ, nu-mi pot explica altfel faptul de care prin lipsa de circulație de casie. Noi însă, cei care i-am cunoscut în copilărie și adolescența noastră, le păstrăm chipurile aiudoma și nici vorbă să le facem uitate.

Pentru vîrstă noastră de atunci directorii teatrului conta puțîn. Nu erau oamenii noștri pe care să-i vedem jofotind neostenți și permanent prin joaier și sala de spectacole, prin oras, cu aerul îngrijorat al celor ce poartă răspunderile multiple și serioase ale instituției la care slujesc. Și, mai ales, nu însemnau prea mult întrucît pentru mîntuirea noastră dorințe ar fi fost abuzate să se adreseăm unor oameni cu cabinete luxuase și uși greu de deschis. Cîntînd să evoc aceste trei figuri,

ION CHISU

o dată cu ele revăd și bătrînal edificiu al Teatrului național craiovean și re-trăiesc emoția și entuziasmul cu care-l înconjuram. Dînd vînt prin amintiri, îl revăd pe acel Modist, edec al teatrului, cu figură prelungă și bronzată de fațbir în post profesional, cu pantaloni reparați și cu un jachet cu stagiul de mult împlinit, gonind prin oraș încărcat cu fel și fel de bagaje și recuzite necesare spectacolului din acea zi.

Garderoba teatrului era cît se poate de săracă și nu putea satisface nevoile unui spectacol cît de puțin pretențios. Intervența atunci competența și cliențela lui Modist, care, în schimbul unui bilet sau două de intrare gratuită, putea obține costume naționale, fesuri turcești, uniforme militare, fracuri și toalete femeiești de bal, săbii încovoiate, gaste de flori, chilimuri oltenesti. Șeful regiei i le lua în primire cu socoteală, făcîndu-l imediat disponibil spre a lua gîteala cu coacă și bidineaua ca să lipească afișele pe zidurile și gardurile orașului. În drumul lui, mereu grăbit, se întreținea cu cunoscuții lăudîndu-le spectacolul de care habar n-avea. Știa numai actorii care aveau să joace, și asta îi era destul. Pentru el faptul că juca Anestim, Nicolau, Demetrescu Dan, Radovici, Mia Teodorescu, Marița Petrescu sau Făveșianu era garanție sigură că spectacolul va fi minunat.

Seara, cînd se apropia ora de deschidere, lua o gură de apă cu care-și spăla minile de coacă, își da părul peste cap cu un pieptene știrb și își îmbrăca livrea sau galon aurit. Pantaloni înșiși rămîneau aceiași, considerînd că nu avea nici un motiv să-i schimbe. Se posta pe culoarul lojilor cu un teanc de programe în mînă, salutînd respectuos spectatorii și conducîndu-l la locurile cvenute, alungînd spre galerie copiii care încercau locul sau se abnegaiau în așteptarea soneriei de ridicare a cortinei.

Cînd începea spectacolul, Modist își lua repaus așezîndu-se pe o treaptă din capul scării spre a-și mîmăra în palmă golanii adunați din cînzarea programelor. Se reprezentau drame care storceau feroaie de lacrimi publicului. Ce-i păsa lui de nenorocirile eroilor, cînd știa că acasă la el erau atîtea drame ale lipșurilor materiale, pentru care îi trebuia să folosească o adevărată artă ca să le poată acoperi. Doar cînd auzea ropotele de aplauze se ridică, își poartea mai bine livrea cu galonele aurii și pătăta de umezi, întîmpinînd cu aer satisfăcut spectatorii care se îndreptau spre buget.

— Ei, nu vă spuneam eu Pieșă, domnule, nu glumă!

Directori luminați și gospodari au completat mai tîrziu garderoba teatrului. Și Modist îmbătrînise mult, așa că

ca acest Dimancea fusese cîndva actor, și-l înțelegeam de gustul pentru funcția în care scăpătase.

În serile de spectacol ne instalam cu studiată bunăcuviință la usa de intrare, în coada celor ce bilete în regulă. Feștiță verifica atent biletele, dîndu-le cale liberă în sală. Cînd treaba era terminată și se auzea zbrîndul soneriei pentru ridicarea cortinei, apăreau noi, pomanagii teatrului. Feștiță își schimba figura lui de apostol al blîndeții și, devenind neîndușător, se pornea să răcnească infrictoșător.

— Da' cu voi ce este mă, golanilor? Cărați-vă acasă și vă culcați...

— Lasă-ne și pe noi, nene, să vedem piesa. Este loc destul la galerie!...

Feștiță își încrețea mai adînc fruntea, măturînd lupta interioară între legalitate și omieie, se mai uita, consultativ, la Dimancea, după care se înmuia ca o luminare de ceavă dogorită de căldură, scutura scurt din mînă.

— Haide mă, frîrți-ai dracului, intrăți... Da să nu vă dovedesc că am căuți cu cocloașe de birnie sau că scîrpați în capul ălor din staturi, că vă frîng în bătaie!

Urma o îmbrînceală de sălbatici, hăr-mălaie și goană nebulă pe treptele scărilor.

— Huidio, golanilor! Uită-te la ei că ne dărîmă teatrul!... Păi să mai poțiti și alîudată, dacă este vorba așa!

Amenința ca întotdeauna, știam însă că niciodată nu se ține de cuvînt.

Scăpat și de năcazul ăsta, Feștiță rămînea cu minile împrenunate a smeneie, continuînd să păzească în ușa de intrare venirea vreunui spectator întîrziat, să supravegheze odîbna lui Dimancea care dormea dus, cu buza de jos lăsată și capul în piept ca un cal hrînit cu coceni.

DEBUT

Spațiul mioritic

Scîldat de nostalgia primare și-ncet cuprins de spațiul mioritic, cîtesc în ochii-mi cu balade doar dansuri sobre de tradiții, și nu știu focului să-i dau o vatră mai adîncă decît pieptul ca arderea din vînde-mi, ca doine să cate zmatul lutului, să-l rupă în fresce dulci de plai cu stele. Cuprins de spațiul mioritic mă scald în bucurii primare.

Certitudini

Mă caut în fibrele zorilor prelinse din mine în dire de lut, mă caut pe dulcea tipică de fire a lunii și-a plaiului mut, în vitralii de vreme și scrieri străvechi cu piapal încins între-un pumn de fier, mă caut în puerul lamei de oțel, în jocul de iadaș încet tîlmăcit, în muniți coroașă pe-un suflet copil cu păr răvășit de-amintirea strîbună a moșilor mei cu glisuri de magi.

GHEORGHE MAIER

Poșta redacției

Dan Pintescu (Sibiu) — Poeziile trimise par a face dovada unei anumite aplicații lirice pe care am vrea-o cultivată. Ținem însă să vă atragem atenția asupra pericolului — preamaturității — al manierismului formal, care limitează sfera asociațiilor plastice. Iată, în Vîrsta de aur, succesiunea previzibilă a exclamațiilor retorice și a "răspunsurilor" contera poeziei un aer de artificialitate. În Cîntarea nimăni, epitele se repetă la același nivel al sensibilității: "orbăta ideii" cu "inelul soarelui" și "Lumina științei"; "magiul semn" cu "lăcutul îndemni" și "teluricul zbor". În Taina luminii, repetarea obsesivă a reperelor mitologice usucă sevele lirice înspre un academism fastidios. Oricum, vă așteptăm cu încredere.

Ion Bucur (Sibiu) — Cele de mai sus vi se adresează în aceeași măsură și dv. O precizare în plus: ostentativitatea definiției este un truc liric (v. poezia Timpul).

Vasile Dragu (Sibiu) — Curios, în poeziile dv. coexistă, printr-o nevrozismă alăturare, scripșiri nepravăzute cu gurile de aer ale banalității. Fiindcă există suficiente justificări în versurile trimise, se cere o

purificare a limbajului figurat, o esențializare a exprimării metaforice. În semn de încredere, ne permitem — în acest spațiu — un citat: "În lutul aurit de ploaie mă culc cu timpla-nspre strămoși / să prind în vers ca-nit-o păstăie / sămînța noastră de-albatroși. / Copacii înclinăți spre lună / sint trupuri lungi de frați și neamuri, / cu gal în frunzele ce sună / și-n stelele căzute-ramuri". Credem că ar fi util să treceți pe la redacție.

Romulus Ganea (Medias) — Materialul dv. despre Petofi este lungit fără a fi necesar și are un caracter eterogen, care nu-i permite atăsarea la o modalitate publicistică, de un anumit conținut și o anumită consistență. Evocarea documentară este suspendată repede prin notății ocazionale, comentariul firav al lungilor citate se amestecă pînă la declarațiile lozincare. Ceea ce lipsește esențial materialului este riguroasă intenție, consecința logică a argumentației.

Aurelia Gîrlonă (Axente Sever) — Cele două poezii trimise stau implacebil sub semnul ocazionalului: portretul învățătorului este crenonat din linii arhi-cunoscute, iar imnul

este o exultanță sărbătorească, invariabil declarată prin lozinci.

Nicolae Gherman (Medias) — Schița dv. sîrșitește acolo unde, de fapt, ar fi trebuit să înceapă. Tema dublării eului este expusă de dv. în datele ei preliminare, adică v-afii limitat la povești pretextul unei posibile analize psihologice de profunzimi. Or, tocmai această analiză necesară pentru reliefat introspecției lipsește la dv. A povești simplu un fapt nu este totuna cu sondarea adîncimilor lui. Așadar, schița dv. nu-și realizează intenția, eșuînd într-un narativism irelevant.

D. Cosma (Sibiu) — Încercările dv. sint mimării artificiale după modelul popular, dovădind poate stîngăcie și bunăvoiață, dar nimic mai mult.

Nicolae Petru (Sibiu) — Lucruri foarte interesante, vă vom avea în vedere pentru o viitoare pagină literară.

Ioan Micloș (Medias) — Compunerii agramate, de o rară dezordine interioară. De ce oare atîta incoerență?

Beniamin Oprîș (Sibiu), Mihail Novăcescu (Sibiu), Viorica Morar, Mihail Schuster — Deocamdată nu.

TITU POPESCU

Limba - factor important în făurirea unității naționale

(Urmare din pag. 1)

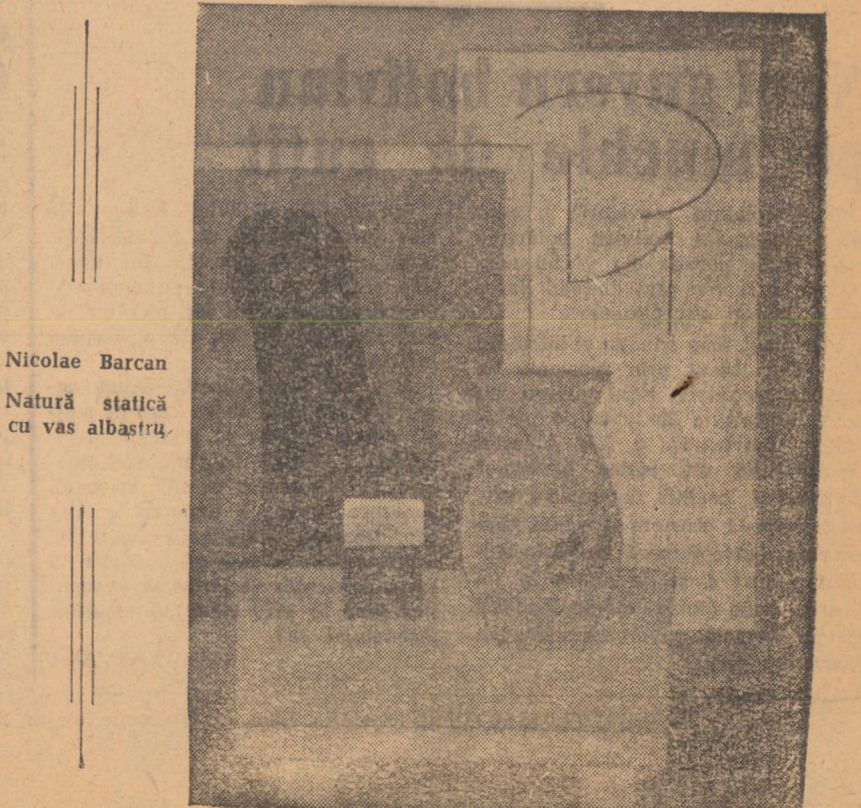
propus și proiecte și soluții adecvate pentru realizarea acestui scop. Calea pentru aceasta o constituia înțelegerea, apropierea de păreri în vederea lichidării divergențelor, așa cum preconiza Timotei Cipariu: "Coloțelegere, apropiere și atragere sint de lipsă spre a începe și-a continua opul perfecționării raționale a limbii românești". Nicolae Maniu, limpopol sibiin, promova aceeași soluție: „pe calea unitii, adică a im-

preună înțelegerii cu toată româ-nimea pornită spre regularea limbii noastre, ca să se facă o limbă și o ortografie regulată pentru toți românii". Această acțiune trebuia să respecte deopotrivă contribuția tuturor provinciilor românești, așa cum cerea Andrei Muresanu: "Toți românii trebuie respectați în cultivarea limbii noastre". Mijlocul pentru înfăptuirea acestei înțelegeri în vederea unificării limbii, propus de către toți autorii, trebuia să fie crearea unei societăți literare sau a unei academii, care nu va intrizia să se înființeze în 1866.

Modelul care trebuia urmat în acțiunea de cultivare și unificare a limbii române este afirmat cu clarviziune de către toți aceștia cărturari. Ca și Aron Florian și Visarion Roman, Ioan Maloirescu îl stabilește cu hotărîre: "obiceiul vorbirii de obște. Aceasta ne învață că acolo trebuie să ne unim, unde s-a unit tot neamul acela care poartă numele înțregului proces de unificare și cultivare a limbii literare trebuie să se înființeze în concepția înaintată a cărturarilor ardeleni, limba poporului, sin-

gura care oferă un izvor nesecat de valori lingvistice și artistice.

Lupta cărturarilor din Transilvania în secolul al XIX-lea pentru unificarea și cultivarea limbii române s-a întemeiat pe conștiința unității naționale și a fost în permanență legată de idealul dezvoltării unității naționale. Prin eforturile lor pentru unificarea limbii intelectuali transilvăneni, ca de altfel și cei din Principatele Unite, au pregătit înfăptuirea unității politice a tuturor românilor de la 1918. Pentru că limba reprezenta, așa cum a precizat tovarășul Ion Gheorghe Maurer la cel de-al XII-lea Congres Internațional de lingvistică și filologie romantică, un important "factor de recunoaștere și de constituire a unității naționale". De pe această poziție, lupta ardelenilor din secolul trecut pentru unitatea limbii și unitate națională capătă o nouă și valoroasă semnificație, care se impune a fi evidențiată în contextul procesului istoric prin care s-a înfăptuit dezvoltarea unității naționale, prin unirea Transilvaniei cu România la 1918.

Nicolae Barcan
Natură statică
cu vas albastru.

